

GRONINGER

Dingsdag

COURANT.

den 13 November.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen maken bekend, dat op Vrijdag, den 23 November 1832, des voormiddags te elf uren, in een der Vertrekken van het Raadhuis, door H. E. A. Gecommitteerde, op nadere approbatie, publiek zal worden Verpacht, voor den tijd van één jaar:

Het Vallaatsgeld te Martenshoek.

En aanbesteed:

Het Bouwen van een Nieuwe Ophaalbrug, in plaats van de Oude, over het Winschoterdiep, te Foxham.

Waarvan de Condiitiën van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen.
Groningen den 8 November 1832.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen maken voorloopig bekend, dat H. E. A. voornemens zijn, in de maand December aanstaande, op nader aan te kondigen tijd, publiek, bij besloten Briefjes en uitnijing, aan den meestbiedenden voor zes of twaalf jaren, ter keuze van den meestbiedenden, te Verpachten:

Het drukken en uitgeven van de Groninger Courant, beginnende met den 1 Julij 1833.

Waarvan de Condiitiën op de Stads Secretarij ter lezing liggen.
GRONINGEN den 8 November 1832.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen adverteren bij deze, dat de jaarlijksche opschrijving der schoolpligtige Kinderen, bij art. 11 van het Stedelijk Schoolreglement van den 29 September 1817 vastgesteld, over dit jaar, binnen kort zal geschieden door de Raadsdienaren A. N. Klein en H. O. Smith.

Wordende de Ingezetenen herinnerd aan het 1ste artikel van evengemeld Schoolreglement, waarbij, onder anderen, bepaald is, dat Ouders, welke hunne schoolpligtige Kinderen gedurende een geheel vierendeel jaars niet ter school zenden, vervallen zijn in eene boete, gelijk aan het hoogste schoolgeld.

GRONINGEN den 12 November 1832.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

De Ingezetenen, welke gedurende de eerste zes maanden van dit loopende jaar 1832 militairen met voeding gehuisvest hebben, worden verwittigd, dat zij op aanstaanden Donderdag, Vrijdag en Zaterdag, den 15, 16 en 17 November 1832, telkens des voormiddags van tien tot twaalf en des namiddags van drie tot zes uren, zich aan het Bureau van Inkwartiering kunnen vervoegen, ten einde de daarvoor bepaalde schadevergoeding, tegen intrekking van de afgegevene Inkwartierings-bijjetten, te ontvangen, en zullen die Ingezetenen, welke verzuimen mogten, om op de hierboven bepaalde dagen en uren te compareren, gerekend worden van die schadevergoeding afstand te hebben gedaan.

GRONINGEN
den 8 November 1832.

J. DE VRIES,
provisioneel belast met de waarneming der werkzaamheden van het Bureau van Inkwartiering.

DUITSCHLAND.

DUSSELDORP den 9 November.

Van de Poolse grenzen wordt, onder dagteekening van den 20 October, geschreven, dat men bij het Russische leger groote bewegingen ontwaart. De regementen, die gewoonlijk na de najaars-exercitiën in derzelver kantonnementen verspreid worden, worden weder geconcentreerd. Men wil, dat zulks een staatkundig doel moet hebben, wijl zoodanige recruterij in een land als Polen, zoo laat in het najaar, met groote moeilijkheden verzeld gaat. Men is niet vreemd van het denkbeeld, dat de Belgische aangelegenheden de oorzaak hier van zijn, en dat Pruisen den wensch te kennen heeft gegeven, om het Russische leger in staat te zien van spoedig op te rukken.

Graaf Pozzo-di-Borgo is den 1 dezer van Frankfort naar Parijs vertrokken, den weg nemende over Meintz.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 6 November.

Gisteren is de stellige weigering van den Koning der Nederlanden, om aan de vordering van Engeland en Frankrijk tot ontruiming der citadel van Antwerpen en het nog door zijne troepen bezette gedeelte van België's grondgebied te voldoen, hier aangekomen. Dit bericht heeft hier een' zeer diepen indruk gemaakt. Het ministerieel avondblad laat zich, onder anderen, deswege aldus uit:

»Hoe zeer men vrij algemeen vooruitgezien had, dat het antwoord der Nederlandsche Regering ontwijkend zou zijn en aanleiding zou geven tot het verlengen van de verveelende verdragen, waarmede hare onderhandelingen met de Conferentie zijn gepaard gegaan, verwachtte men echter niet, dat Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden den stouten toon van beslissing, die zijn antwoord bevat, zou aangenomen hebben.

»Het blijkt tevens uit de verschillende berichten, die wij ontvangen hebben van de geestdrift der Nederlanders tot verdediging van hetgene zij hun handels-bestaan gelooven, dat de Koning in zijnen tegenstand aangemoedigd wordt door de eenparige ondersteuning van zijne onderdanen, door geldelijke bijdragen, een ontegenzeggelijk bewijs in de meeste gevallen, en door eene persoonlijke verknochtheid, die zonder voorbeeld is in Nederlands jaarboeken.

»Onmogelijk schijnt het evenwel, dat de Nederlanders alleen op de kracht hunner dammen en dijken zouden steunen, om zich in een' strijd met de twee magtigste Staten van Europa te wagen, en dus moet hier een geheim achter steken; doch is er wel een geheim? Kan men een oogenblik twijfelen, waarop en op wien de Koning der Nederlanden bouwt in het uur van gevaar? Heeft Rusland toegestemd in die dwangmiddelen, die alleen genoegzaam zijn zouden, om den Koning der Nederlanden tot gehoorzaamheid te dwingen? Heeft Oostenrijk, heeft Pruisen dit gedaan, en gelooft iemand, dat zij toegestemd hebben? Weet men niet, dat deze drie Mogendheden zich het recht hebben voorbehouden, om tusschen beiden te treden in de uitoefening dezer dwangmiddelen, op zoodanigen tijd en onder zoodanige omstandigheden, als maar het meest geschikt zullen voorkomen?

»Het antwoord des Konings der Nederlanden is ontvangen; maar wij zijn zoo ver van het einde der zaak verwijderd als te voren. Het zou onnoodig zijn te willen verbergen, dat een oorlog tegen Nederland en meer bijzonder een algemeene oorlog, waarin Nederland tegen Engeland verbonden zou zijn, een der meest met den volkszin strijdige oorlogen wzen zou, die ooit door een Engelsch ministerie is ondernomen. Al de gewoonten, vooroordeelen en schijnbare belangen van Engeland zijn daar tegen. Wij zeggen nog eens, het zou een zeer met den geest der natie strijdige oorlog zijn, en de Nederlandsche Regering weet dit zoo wel, als iemand hier het haar kan zeggen, en dit is zonder twijfel een der punten in haar voordeel, waarop de Koning der Nederlanden rekent.

»Doch hoe strijdig zoodanige oorlog ook met het gevoel des volks zijn zou, mag noch kan Engeland daar buiten. Nu terug te trekken, zou het zich aan de bespotting en belagching der natien bloot stellen. Het heeft gedreigd zijne kracht te baat te nemen, en die bedreiging moet uitgevoerd en zijne onweerstaanbare kracht getoond worden.

»Of de oorspronkelijke tusschenkomst van dit land in de geschillen van België en Holland aldan niet politiek, regt of verkeerd geweest zij, die tusschenkomst heeft plaats gehad en het is nu volkomen onmogelijk voor Engeland, om met eer de gevolgen van zijne bemoeijing te ontwijken. Nederland heeft stoutmoedig de magt van Groot-Brittanie getrotseerd, en wel terwijl het met Frankrijk verbonden is; de hand-schoen moet opgevat worden en dat wel als mamen en spoedig.

— Zoodra gisteren namiddag op het bureau van buitenlandsche zaken de dépêches van 's Hage aangekomen waren, zijn van daar mededeelingen aan den Koning en aan de kabinets-ministers, die zich in Londen bevinden, gezonden.

— Gisteren hebbende baron van Zuylen van Nijeveld, de baron Wessemsberg, de Oostenrijksche minister, en prins Lieven eene conferentie gehouden met en ten huize van den Pruisischen gezant, baron Bulow.

— De vereenigde Britsche en Fransche eskaders zijn den 4den van Spithead na Duins gezeld. De 3 Britsche en 2 Fransche fregatten, welke reeds voor eenige dagenwaarts vertrokken waren, lagen den 5den nog op die reede. — Men spreekt van oneenigheid tusschen het Britsche en Fransche scheepsvolk, en verzekert dat verscheidene Britsche zee-officieren, onder welke ook de admiraal Malcolm genoemd wordt, veel tegenzin betoonen tegen de Nederlandsche expeditie.

— Heden ochtend uit Portugal ontvangene berigten melden, dat den 24 October een aanval was ondernomen tegen het klooster van Serra, doch dat de Miguellisten met succes waren terug geslagen. Algemeen was men van gedachte, dat er in den eerstvolgenden tijd geene verdere gevechten of schermutselingen zouden voorvallen.

— Van den 1den. Na de ontvangst van het weigerende antwoord uit 's Gravenhage is alhier een kabinets-raad gehouden, in welken, naar men verzekert, het besluit is genomen, om embargo te leggen op de Nederlandsche schepen. Een dergelijk besluit is echter tot dus verre nog niet uitgevaardigd, en een onzer ochtendbladen (het welk voor het overige tot de ministerieële partij behoort) merkt aan, dat het geruch van een dergelijk besluit alhier veel bevreemding heeft gebaard, en dat het nauwelijks te geloven is, dat het Britsch ministerie tot een' dusdanigen jammerhartigen maatregel zal overgaan, welke zoo geheel strijdig is met de milde bepalingen, welke de Nederlandsche Regering, ten aanzien van de in Nederlandsche havens liggende Britsche schepen, gemaakt heeft.

— De Britsche correspondent van een onzer geachte bladen meldt uit Brussel van den 2 dezer, dat onder de leden van het Belgisch Bestuur veel verschil van gevoelen heerscht nopens de vraag, of men van den kant van België zal toestemmen in de ontruiming van het aan Nederland toegewezen grondgebied; — dat deze ontruiming voor België onoverkomelijke zwaarigheden heeft, en dat alzoo de uitvoering van het Britsche en Fransche traktaat, hetwelk zoo wel de ontruiming van het Nederlandsche als van het Belgische grondgebied eischt, onmogelijk is; — dat het mitsdien te verwachten is, dat de zaak nog eenigen tijd hangende zal blijven; — dat men zich mag voorstellen, dat, wanneer eenmaal Koning Philips de Fransche Kamers met eene voldoende aanspraak zal hebben geopend, de Londensche Conferentie de onderhandelingen weder zal opvatte: — en dat er niet aan te twijfelen valt, of de Belgische Kamers zullen als dan een traktaat van schikking, hetwelk eerst door Nederland is goedgekeurd, zeer gretig aannemen.

— Van den 8sten. Z. E. de baron van Zuylen van Nyevelt houdt zich derwijze verzekerd van onmiddellijk te zullen worden terug geroepen, dat hij alles heeft gepakt staan, om ieder oogenblik te kunnen vertrekken. (Times.)

— Het volgende raadsbesluit in den Courier is beslissend genoeg van Groot-Brittanie's zijde met opzigt tot de voorloopige demonstratiën. Belage het den Hemel, dat hetzelfde een middel zij, om eenen bloedigen oorlog eerder te voorkomen, dan te verwekken!

Aan het Hof van St. James, den 6 November 1832.

Zijne Majesteit de Koning in Rade tegenwoordig.

»Heden is bevolen door Zijne Majesteit, in gemeen overleg met zijnen bijzonderen raad, dat, tot op nader order, aan geene schepen of vaartuigen, behoorende aan enig Britsch onderdaan, zal vergund zijn, om in eenige haven van het rijksgedebiet des Konings der Nederlanden binnen te loopen.

»En behaagt het verder Zijne Majesteit te bevelen, dat op alle schepen en vaartuigen, behoorende aan de onderdanen van Z. M. den Koning der Nederlanden, thans liggende, of van nu af aan zullende aankomen in eenige haven, ankerplaats, of stroomen van Zijner Majesteits rijksgedebiet, met tevens op alle, zich op zoodanige schepen of vaartuigen bevindende personen en goederen een algemeen embargo zal worden gelegd; en dat de bevelvoerders van Zijner Majesteits oorlogsschepen alle de Nederlandsche vlag voerende koopvaardij- en andere schepen in beslag nemen, en in eene Britsche haven opbrengen zullen; maar dat de uiterste zorg moet worden gedragen tot behoud van het geheel en van ieder gedeelte der aan boord van zoodanige schepen geplaatste ladingen, in diervoege, dat geene schade of eenige hoegenaamde krenking worde geleden, en de bevelvoerders van Zijner Majesteits oorlogsschepen ontvangen mits deze de instructie, om des-overeenkomstig ieder zoodanig schip of vaartuig in beslag te nemen en in Britsche havens op te brengen, enz.

— Het is thans geen tijd, om te twisten over de kwestie van interventie of non-interventie. Om het even door welke oorzaak, is nu eenmaal Groot-Brittanie gewikkeld in de beslechting van het Hollandsch-Belgische pleit. Wij zullen ons thans niet bezig houden met de voegzaamheid van den tegenwoordigen maatregel, de blokkade ter zee. Alle bedenkingen zijn thans verzwoegen door de boven alles uitstekende noodzakelijkheid, om de opperheerschappij van Groot-Brittanie's magt te handhaven. Vroeger heeft dit land grootere hinderpalen bestreden, dan het vaste land thans tegen hetzelfde vermog op te werpen; en wij zijn gereed zulks weder te doen. Ten spijte der tirannieke magt van Napoleon, aan het hoofd eener natie van krijgslieden, met Rusland, Oostenrijk en Pruisen tot bondgenooten, — met Nederland in zijn bezit, de hulpmiddelen van Spanje en Portugal tot zijne beschikking, en met alle havens van het vaste land van Cadix tot aan de Baltische zee onder zijn bevel; in spijt van Napoleon, handhaafde Engeland deszelfs oppergezag, en thans moet het niet aarzelen hetzelfde te doen.

Hoe schielijker wij ageren, hoe vastbepalder onze demonstratiën, desto korter zal de strijd, des te lichter zullen de, van den oorlog onafscheidelijke, rampslagen zijn. Eene armhartige bemoeijing, een schoorvoetend vertoon van vijandelijkheden zoude alleenlijk dienen, om Nederland in deszelfs halstarrigheid te stijven, en de hoop van deszelfs geheime ondersteuners aanwakkeren. Indien de slag moet geslagen worden, laat ons dan stontmoedig toeslaan. Uitstel zoude thans verdereve beschroomdheid, eene overweelgende demonstratie daarentegen voor beide partijen eene weldaad zijn; het gezigt van onwrikbare vastberadenheid, gerugsteund door onweerstaanbare kracht, zoude zelfs nu nog het middel kunnen zijn, om vijandelijkheden en het jammerlijk verspillen van menschenbloed te voorkomen.

Wij zijn derhalve van gevoelen, dat het de plicht van ieder regtschapen man is, het Gouvernement in deszelfs tegenwoordige moeilijke gesteltenis te ondersteunen. De algemeene klacht is geweest, dat onze ministers geenen beslissenden toon hadden aangenomen; dat hunne bemiddeling in niets anders heeft bestaan, dan in het zamenlanssen van nimmer eindigende, altijd weder beginnende, protokollen. Doch dergelijke klachten zijn juist hunne beste verdediging. Zij hebben iedere poging beproefd, ieder plan gevolgd; om eenen oorlog te voorkomen, hebben zij het fonds van diplomatieke vindingen uitgeput. Dat zij niet in staat zijn geweest den oorlog te voorkomen, is te betreuren, maar geenszins hun te verwijten. De poging was loffelijk; voor de uitkomst hebben zij niet te verantwoorden.

De ministers zijn door de gebeurtenissen voortgesleept geworden. Lag het binnen den kring van menschelijk vooruitzicht, of binnen de berekening van waarschijnlijkheden, dat Nederland de magt van Groot-Brittanie, en zelfs van het met Frankrijk vereenigde Groot-Brittanie zoude trotseren? Zelfs nu de daadzaak daar is, inlien het als eene daadzaak moet erkend worden, gelijkt zij veel naar den eenen of anderen politieken droom. Maar, Nederland schijnt den handschoen te hebben toegeworpen: het licht met onze bedreigingen; bespot onze demonstratiën; verwerpt onze pogingen, om den nooddwang tot het tegen eenen ouden bondgenoot voeren van eenen krijg te voorkomen. En aan Nederland moet geleerd worden, dat, niettegenstaande hetzelfde door Oostenrijk toegejuicht, door Rusland aangemoedigd, door Pruisen geholpen worde, geene natie op den aardbol ongestraft Groot-Brittanie's opperheerschappij mag tarten! (Courier.)

— Van den 7den. (Part. corresp.) Hiernevens gaat een afschrift van het dd. 6 Nov. uitgegeven raadsbesluit, waarmede zij zult ontwaren, dat op alle Nederlandsche schepen, in Engelsche havens aanwezig, embargo is gelegd, en dat de commandanten Zr. Ms. oorlogsschepen last hebben, om aan te houden en binnen de havens dezes rijks op te brengen alle koopvaardij-schepen of vaartuigen, de Nederlandsche vlag voerende. — Dit raadsbesluit heeft in de City de grootsie verslagenheid verwekt, en evenwel hielden de Gecons. zich goed, en bleven 83½; de Nederlandsche effecten werden mede voor 41½ verlaten, doch na het sluiten der beurs konden voor 41½ geene koopers worden aangetroffen.

De vreemde ambassadeurs hebben gisteren veelvuldige conferentiën met lord Palmerston gehad. De Pruisische gezant in het bijzonder was zeer ijverig ponde, om de zaken op een meer vredelievend spoor te brengen, doch zonder erin te slagen. De baron Zuylen van Nyevelt bood de meest bevredigende voor-aarden aan, doch dezelve werden verworpen, omdat zij niet geheel juist over-inkwamen met de inzichten van lord Palmerston, en stellig werd geweigerd den maatregel van het embargo nog slechts twee dagen uit te stellen, niettegenstaande e grootmoedige verklaring van den Koning der Nederlanden, dat de Engelsche eigendommen zouden onaangetast blijven.

Er wordt gezegd, dat de *Hero* den Nederlandschen plenipotentiaris naar Ne-erland terug zal brengen en de *Lightning* den Engelschen gezant van daar zal fhalen.

Ook zegt men nog, dat aan de brievenmaal-pakketbooten zal vergund worden e blijven varen.

De *Attwood* vertrok heden morgen met de brievenmaal, en ik geloof, dat hij en afschrift der Raadsbesluiten aan boord had. — De vraag is nu: of de *Att-wood* in Nederland zal worden vastgelegd?

Gisteren kwam de vloot in Duins aan, en zette zich in vaart, om naar de Nederlandsche kust te stevenen, toen stormweder en holle zee haar noodzaaken erug te keeren. De *Southampton* werd door den bliksem geslagen, en zal waarschijnlijk naar Portsmouth moeten terug keeren, om zich te herstellen.

De ministeriële bladen gaan voort met te verzekeren, dat de drie Noordsche Mogendheden niet zullen tusschen beide komen, maar uit het inleidend artikel van den *Courier* [zie hetzelfde hier boven] blijkt, dat Engeland besloten heeft, aan den storm, welken het heeft aangeblazen, ook dan nog het hoofd te bie-den, indien zelfs geheel Europa zich tegen hetzelfde wilde verzetten.

FRANKRIJK.

PARIJS den 6 November.

Het niet officieel gedeelte des *Moniteur* van gisteren bevat het volgende bericht:

» Heden, den 4 November, te een uur, heeft het Gouvernement, door middel van de telegraaf, de volgende dépêche ontvangen:

» *s Gravenhage, den 2 November 1832.*

» De zaakgelastigde van Frankrijk aan mijnheer den voorzitter van den raad.

» Het Hollandsch Gouvernement weigert het Belgisch grondgebied op den 12den te ontruimen.

Ten gevolge dezer telegrafische nota van onzen zaakgelastigde te 's Gravenhage, is de diplomatie gisteren den geheelen dag in de grootste beweging geweest. Bijna al de ambassadeurs hebben conferentiën met den heer de Broglie gehad. De ambassadeur van Oostenrijk heeft een koerier naar Berlijn afgevaardigd, en twee andere koeriers zijn van het ministerie van buitenlandsche zaken vertrokken, de eene naar Londen, de andere naar Brussel.

Tegen drie uren in den morgen is er eene estafette van het ministerie van buitenland-sche zaken naar het leger van het Noorden verzonden. Men beweert, dat hij overbrenger is van het bevel, om in België in te rukken. Het is echter meer waarschijnlijk, dat hij den maarschalk Gérard de laatste instructiën brengt, tot het gereed maken der nog te bezorgene toebereidselen.

Men verwachtte het weigerend antwoord des Konings der Nederlanden, en echter heeft hetzelfde niet nagelaten ongerustheid bij sommigen te doen ontstaan. Er blijft zelfs onder het publiek eene groote angstvalligheid heerschen over het ten uitvoer leggen zelfs der middelen van dwang. Al de leden van het kabinet blijven inmiddels groote gerustheid betoonen. Het gerucht, dat de drie Noordsche Mogendheden onder-e-ling een of- en defensief traktaat gesloten hebben, tot *betestiging van het monar-chaal beginsel* en ten einde zich tegen de revolutionaire denkbeelden van Frankrijk te verzetten, vindt eenig geloof: men yoegt er bij, dat zij pogingen doen, om al de Duitse Vorsten tot dit verbond over te halen.

— De *Temps* meent, dat Nederland in het eind altijd op den bijstand van Pruisen en Rusland kan rekenen. » Daarenboven, » zegt dit dagblad, » de Koning der Neder-landen en zijn volk worden door een en hetzelfde gevoel beheerscht; zij vertrouwen op de zegepraal hunner zaak, en dit vertrouwen schenkt kracht. Koning Willem, » zegt de *Temps*, » zal gewis de onderhandelingen ten einde brengen, zonder de kosten van den oorlog te betalen. Als men de zaken onbevooroordeeld beschouwt, » ver-volgt dit blad, » kan men zich ook niet ontveinen, dat de Koning der Nederlanden de eenigste der hierin betrokkene Mogendheden is, die veilig wachten kan. Het Fransche ministerie heeft een hoegklankend woord in de Koninklijke aanspraak noodig, en lord Grey en de Wighs hebben al hunne krachten noodig bij den strijd, die hij de nieuwe verkiezingen voor het Parlement in December zal aangevangen worden. Van den winter spreken wij niet, omdat men er thans niet aan denkt, om, even als ten tijde van Pichegru, eene Nederlandsche vloot door een' aanval der kavallerie op het ijs te gaan nemen.

Van den 5den. In de Brusselsche correspondentie van den *Constitutionnel* leest men als volgt:

» Zoo even (vier uren) verneem ik uit eene bron, welke ik officieel kan noemen, dat dezen nacht zeer laat bij het Gouvernement eene uit Antwerpen komende estafette is gearriveerd, eene nota medebrengende, welke gisteren in den avond van wege den generaal Chassé aan den kolonel Buzen, kommandant der in de stad en den omtrek liggende krijgsmagt, is gerigt, welke nota inhoudt, dat de ter citadel kommande-rende generaal van zijnen Souverein den last heeft bekomen, om bij de minste bewe-ging, hetzij van het leger, hetzij van de vloot der Franschen, en zelfs zonder eenen aanval van hunnen kant af te wachten, gebruik te maken van alle in zijn bereik liggende middelen, ten einde de schending zijner heilige regten door eene vreemde magt te verhinderen; dat mitsdien hij, Chassé, krachtens die bevelen, de waarschuwing deed, zich in de harde noodzakelijkheid te kunnen bevinden, om, op de eerste ver-schijning van eene Fransche vlag of Fransche vaandels in de nabijheid der door de Ne-derlanders bezette plaatsen, zijne gansche artillerie op de stad Antwerpen los te bran-den. Hij voegt er bij, dat het Belgische Bewind zich hierdoor voldoende verwittigd moet achten, vermits van zijnentwege geene verdere waarschuwing zal worden ge-given. Deze nota is oogenblikkelijk aan den heer Latour-Maubourg en aan sir Ro-bert Adair medegedeeld. Deze laatste heeft daarop in allerijl eenen renbode aan den Britschen consul te Antwerpen afgevaardigd. Een ander koerier is aan zijn bureau depêches en een antwoord uit Antwerpen wachtende, om dezelve naar Londen over te brengen; het antwoord is nog niet ontvangen en men verkeert aan de ambassade in de grootste ongerustheid. De heer Latour-Maubourg heeft omstreeks den middag de bedoelde nota naar Parijs geëxpedieerd. De baron Evain, directeur van oorlog, heeft te twee uren depêches naar het Noorder-leger afgezonden; gezegde heer heeft zelf die depêches opgesteld en zulks ten gevolge der ontvangst eens briefs van wege den Koning. Derselver inhoud is niet bekend.

Van den 5den. Heden ochtend leest men in het officiële gedeelte des *Moni-teurs* als volgt:

» Ten gevolge van het door het Haagsche Kabinet gegeven weigerend antwoord op het aanzoek der Hoven van Frankrijk en Engeland, om tot de bepalingen der op den 22 October te Londen onderteekende conventie toe te treden, heeft het Gouvernement des Konings heden naar alle havens des Rijks het bevel af-gezonden, om op de Nederlandsche schepen embargo te leggen.

Het Fransche Gouvernement laat deszelfs stelsel van aarzeling varen, om de beslissing der Hollandsch-Belgische aangelegenheid te bespoedigen. Het is ten gevolge van eenen gisteren uit Londen aangekomen koerier, dat de raad van ministers tot dien maatregel van vijandigheid jegens Nederland heeft besloten.

Wij vernemen, dat onderscheidene Fransche scheepsreeders kaperbrieven bij den minister voor de marine hebben doen aanvragen, doch dat de heer de Ri-gny moet geweigerd hebben, voor als nog in hun verzoek te bewilligen, vermits men hoopte, dat de Koning der Nederlanden de zaken niet op het uiterste zal laten aanloopen.

— Het formeren van een reserve-korps voor het leger van het Noorden be-gint eenige ongerustheid in de gemoederen te doen ontstaan, te meer, daar men duidelijk ziet, dat de bladen van het ministerie het stilzwijgen bewaren over de voornemens der Noordsche Mogendheden, en dat het ministerie zelf bezorgd schijnt te worden over eene interventie der drie Noordsche Mogendheden, ten behoeve van Nederland.

Zoo aanstands deelt men ons een' brief mede van eenen diplomaat te Londen, van den 5den, waarin verzekerd wordt, dat het protest der drie Noordsche Mogend-heden werkelijk bestaat, maar nog niet als definitief wordt beschouwd, en dat de gevolmagtigden te Londen zullen verblijven tot op de ontvangst der instructiën, die zij van hunne Hoven verzocht hebben. Overigens waren Engeland en Frankrijk het voor het oogenblik eens, wijl Frankrijk onderscheidene nieuwe handels-conces-siën aan Engeland gedaan had. Het Engelsche volk was zeer misnoegd over de maat-regelen, maar het ministerie vleide zich, dat alles zoo spoedig zou gaan, dat de stremming van zaken slechts oogenblikkelijk zal wezen, en de uitslag de onderne-ming bij het Parlement zal regtvaardigen.

— De markies van Landsdowne is nog te Parijs; men verzekert, dat zijne zending de Belgische kwestie, een handels-traktaat van de wederkerige afschaf-fing der gedwongene brieven-frankering betreft. Wat aangaat de punten van

het aanstaande handels-verdrag, wil men, dat de regten op de Britsche porse-leinen, katoenen garens, messenmakers-waren, wollen stoffen, enz. vermin-derd zouden worden. Fransche voortbrengselen en fabriek-waren zouden mede ontheffingen erlangen.

De heer Pozzo-di-Borgo is eindelijk sedert eergisteren te Parijs terug; hij heeft reeds eene samenkomst met den heer de Broglie en eene andere met den Pruisischen minister van Werther gehad.

Aan het ministerie van oorlog wordt weder druk gearbeid en wel tot het op-maken der cadres voor de armee, welke men naar onze Oostelijke grenzen wil zenden. Eene batterij, die uit Mets naar het Noorder-leger op marsch was, heeft bevel ontvangen, om terug te keeren.

Te midden van dit alles wordt er weder van verandering in het ministerie ge-sproken. Zoo; namelijk, het adres der Kamers niet gunstig genoeg voor het ministerie was, zou het, op de heeren Soult en Argout na, geheel aftreden en vervangen worden door een kabinet, hetwelk de heer Dupin zou vormen en waarvan hij het hoofd zou wezen.

— In den *Echo du Nord* vindt men het volgende uit Calais geschreven:]

» Het gecombineerde eskader is in het gezigt onzer haven voorbij gezeild, koers zettende naar België.

Postscriptum: Men verhaalde ter beurse als eene stellige waarheid, dat de her-togin van Berry was gearresteerd geworden; deze tijding schijnt echt te zijn; lieden, die in de gelegenheid zich bevinden, om dezelve te beoordeelen, houden haar voor waar.

BELGISCHE AANGELEGENHEDEN.

BRUSSEL den 8 November.

In een postscriptum van het dagblad *l'Union* wordt onder de rubriek Parijs gemeld, dat Pruisen er op aandringen zou, dat de ontruiming van het door de Belgen bezette Nederlandsche grondgebied die van het Belgische grondgebied door de Nederlanders zou voortgaan.

In hetzelfde blad leest men voorts nog het volgende: » Zop het den lof der Neder-landsche natie betrof, zouden wij de eersten zijn daarmede in te stemmen. Daar heer-schen aktijd, op weinige uitzonderingen na, die eendragtige pogingen, die gezamen-lijke toewijding, die ondergeschiktheid van alle meeningen tot een vaderlandsch ge-voelen, hetwelk aan Nederland, langer dan eene eeuw, eenen voornamen rang onder de Europeesche Staten heeft doen bekleden. » — Ook het Luiksche blad, *le Courier de la Meuse*, behelst eene redenering, in denzelfden geest gesteld.

Van den 10den. Gisteren avond uit Antwerpen te Brussel ontvangene brieven melden, dat onderscheidene koopvaardij-schepen, die gepoogd hadden gedurende den loop des daags de Schelde af te zakken, weder binnen de haven hebben moeten terug keeren en zulks op bevel van de eerste Nederlandsche kanonneerbooten, welke zij op de rivier bejegenden. Wij zijn niet in de gelegenheid, om het geval volkomen te waarborgen. Men voegde er ook bij, dat de Nederlandsche admiraal alle, het vaarwater der Schelde aanwijzende, boeijen had doen wegnemen. (*Emancipation*.)

ANTWERPEN den 9 November.

In de versterkte gedeelten der stad, omstreeks de *bassins*, worden eenige woon-huizen van partikulieren tot kazernen verwerkt.

De ontvangene brieven maken melding van het afzeilen der gecombineerde vloeten; de Engelsche vloot gaat naar de mondingen der Schelde, en de Fransche naar Texel. (*Journal d'Anvers*.)

— Het aankomen van ligterschepen houdt aan de citadel niet op; gisteren en heden is er nog een twintigtal aangekomen.

De ingezetenen maken zich gereed, om zich met hunne kostbaarste goederen te verwijderen. De volksverhuizing is gisteren begonnen; en reeds waren gisteren avond alle plaatsen op de van hier rijdende diligences besproken. De Engelsche con-sul gaat met zijn gezin naar Mechelen. (*Journal du Comm. d'Anvers*.)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 8 November

De gemeente-besturen zijn aangeschreven, om zorg te dragen, dat de opzen-ding der schutters van den eersten ban, ligting van dit jaar, voor zoo verre de nog niet geheel afgeloopen is, onverwijld ten einde worde gebragt, en de gouverneurs, om daarvan vóór of uiterlijk op den 20 dezer de stellige verzekering te willen geven, onder bijvoeging, zoo noodig, van eenen staat der nalatigen en achterblijvers.

— Men verneemt, dat de bevelhebbers der Nederlandsche scheepsmagt op de Schelde last hebben ontvangen, om niet te denken, dat tegen hen over en in hun ge-zigt eenig geschut van de Belgische zijde worde geplant.

— Een gisteren morgen in deze residentie aangekomen Russische koerier heeft de tijding aangebragt van de bevalling der Keizerin van Rusland, op den 23 der vorige maand, van een' Grootvorst. Men wil, dat hij tevens overbrenger van belangrijke depêches is geweest voor de Russische gezanten te Londen, verwaars hij zich be-given heeft. Waarschijnlijk heeft hij het antwoord medegebragt op de uitnodiging tot de gewapende ten uitvoer legging van het verdrag van den 15 November 1831. Volgens loopende geruchten, moeten zijne depêches niet nadeelig voor de Nederlan-den zijn.

— (*Partik. corresp.*) Heden morgen is de kabinets-koerier Hogen alhier aan-gekomen met depêches van onzen ambassadeur bij de Conferentie te Londen, den baron van Zuylen van Nijveld. Naar men verneemt, zou de vereenigde Engel-sche en Fransche vloot den 4den zijn uitgelopen, en zou men te Londen over de handelingen van het ministerie zeer ontevreden zijn. De kooplieden zouden zich aan de beurs met oranje-linten hebben vertoond, om daardoor openlijk hun ongenoegen te kennen te geven.

Men zegt hier, dat de Engelsche en de Fransche gezantschaps-secretarissen, welke met de verdere leiding der zaken belast zijn, eenige schikkingen tot hun vertrek maken.

Extract uit eenen brief, geschreven aan boord van Zijner Majesteits gaffel-kanonneerboot no. 37, gestationneerd voor het fort Bath, dd. 5 November 1832.

— — — » Nu zal ik u nog eenige oogenblikken bezig houden met u het een en ander van de Schelde (dien twistappel der Mogendheden) te schrijven; mogelijk en denklijk zult gij betere berichten hebben, doch zeker geene zuiverder. Men wacht dan hier voor de opening dezer rivier de gecombineerde Anglo-Gallische vloot, welke ik echter niet geloof, dat ooit haar hoofd zal willen stooten op eene rivier, waar haar iederen voet zal betwist worden; en waar zij toch nooit verder zal kunnen doordringen, dan tot het fort Bath, waar de Thermopijlen van de Schelde is. Hier voor ligt Zijner Majesteits schip *de Zeeuw* met eenige kanonneerbooten, en deze positie is door hare natuurlijke ligging zoo sterk, dat er eene geweldige magt zoude noodig zijn, om deze passage te forceren; te meer zoude zulks aan de *Engelschen* te moeilijk vallen, daar onze marine met die heeren nog menige oude rekening te vereffenen heeft, en wij slechts op de gelegenheid wachten, om aan lord Malcol-m proefondervindelijk te bewijzen, wat eigenlijk de Nederlandsche marine is, en kan. Verder op bevinden zich de forten Lillo en Liefkenshoek, beide in twee Gibraltar's herschappen, en de citadel is niet anders te vergelijken, dan bij eene kruidmijn. Geheel bomvrij, met stukken en mortieren beplant, en geheel ondermijnd, zal het den heeren Franschen zoo gemakkelijk niet vallen die vestingsterkte zoo maar te komen nemen, zoo als zij zeggen; en beproeven zij het, dan zal men van Ant-werpen kunnen zeggen: » hier stond veler eene prachtige stad. » — Van de ziek-te, die zoo vele gedeelten onzes Vaderlands heeft geteisterd, zijn wij, dank zij den Hemel, vrij gebleven; aan het Vlaamsche-Hoofd zijn eenige slagtoffers derzelve ge-vallen, doch nu is zij ook geheel verdwenen, en met haar ook de vrees, die, bij de eerste aankondiging, nog al groot was. Blijde, hartelijk blijde zullen wij hier allen zijn, indien wij het dreigen der Engelschen en Franschen en het gegons der Belgen nu eindelijk eens op zijn Hollandsch mogen beantwoorden, en wij niet weder zoo eenen vreedzamen winter hebben als verleden jaar, toen wij onzen tijd konden kor-ten met pijpjes rooken. De algemeene wensch, hier althans, is van maar hoe eer hoe liever aan het kloppen te gaan; doch, of de verwezenlijking van dien, door ons, krijgslieden, gevormden wensch wel zoo zeer voordeelig voor het Vaderland zoude zijn, daarover kan ik niet beslissen. Voor het algemeen is het te hopen, dat er eindelijk eene of andere schikking worde gemaakt, en er aan dezen oorlog (indien men deze twee jaren zoo noemen mag) een einde kome. Gij zelf kunt magaan, hoe het ons, zeelieden, die buitendien zoo weinig geduld hebben, hard moet vallen, daar zoo twee lange zomers en winters tegenover den vijand te liggen, zon-der iets te mogen doen.

Van den 9den. In het dagblad dezer stad leest men:

» Dingsdag, den 6 dezer maand, is te Scheveningen wederom de kinderschool ge-opeind, die door H. K. en K. H. Mevrouw de Prinses van Oranje bekostigd wordt, om, gedurende het strenge jaargetijde, de kleine meisjes uit den behoeftigen stand in een goed verwarmd lokaal tot het naaijen, breijjen, stoppen en andere vrouwelijke handwerken van de eerste behoefte op te leiden.

» Dit onderwijs is in Harer K. en K. Hoogheids tegenwoordigheid aangevangen, en het zich daarbij inlaten der Vorstin tot met de kleinste en geringste bijzonderheden, kan niet anders, dan ten spoorslag strekken voor een vijftigtal pas ontluikende kin-deren en hunne erkentelijke ouderen, om zich de Vorstelijke pogingen ten nutte te

ten, ten einde uit den min beschaafden stand tot dien van beschaaftheid en nuttige den der maatschappij te worden overgebracht.

De stedelijke raad van Antwerpen is in den avond van den 6den buitengewoon gaderd geweest, en heeft toen eenstemmig het besluit genomen tot het aanbieden een verzoekschrift aan Vorst Leopold, om de uit den staat van beleg voortvloeiende bepalingen op te heffen, volgens welke de militaire overheid aldaar de hoogste militaire magt in handen heeft. Het verzoekschrift is nog staande de zitting opgesteld, geteekend en verzonden. De aanleiding tot dezen stap schijnt te zijn, dat twee Antwerpenaars, van der Schrick en Dodd, die beschuldigd worden van gemeenschap met de Nederlandsche bezetting van het kasteel te hebben gehouden, op het punt van, om voor eenen krijgsraad te worden te regt gesteld. Men weet, dat de vonnissen van deze raden binnen vierentwintig uren worden uitgevoerd.

In de Antwerpsche bladen, van den 7 November, leest men de volgende »AFKONDIGING.

De kolonel, opperbevelhebber der vesting, bejijvert zich, om zijne medeburgers, de bewoners der stad Antwerpen en van haar grondgebied, te verwittigen, dat, daar de Koning van Holland geweigerd heeft, om de gedeelten grondgebied, die nog door zijne krijgsmannen bezet worden, te ontruimen, er binnen een zeer kort tijdsverloop door de Regeringen van Frankrijk en van Engeland maatregelen aangenomen zullen genomen worden, om hem daartoe te noodzaken.

Indien den 15den de eerste maatregelen, die tegen den Hollandschen koophandel aangenomen worden, geen uitslag opleveren, zal er geweld worden gebruikt.

Vermits van dat oogenblik af het kasteel een der voornaamste punten is, tegen welk de eerste aanvallen gerigt zullen kunnen worden, zoo zal de Regering daarin de magt staande maatregelen te werk stellen, om aan den vijand elk voorwendsel te het doen drukken van de rampen des oorlogs op eene vreedzame bevolking te nemen.

Maar niet kunnende instaan voor de wijze van tegenstand van eenen vijand, die de keuze zijner middelen niet zeer naauwgezet is, zoo worden de bewoners der stad en van het grondgebied uitgenoodigd, om al de voorzorgen te nemen, welke de veiligheid hunner personen en eigendommen, door het gewigt der omstandigheden, gevorderd worden.

Antwerpen, den 7 November 1832.

(Geteekend) BUZEN.

AMSTERDAM den 9 October.

De courant van Düsseldorf berigt, van den 7 November, als volgt: Alhier is bevel ontvangen, om de linietroepen des zevenden legerkorps op de sterkte van oorlogstijd te brengen en alles tot den afmarsch gereed te houden.

Uit Zeeland meldt men, van den 5 dezer, dat een sterk detachement Noord-Brabandsche schutterij, van Alkmaar laatstleden Zondag te Vlissingen gekomen, voor een deel dadelijk naar het 5de distrikt van Zeeland was overgevoerd, alsmede laatstleden Maandag een aanzienlijk deel Zeeuwsche schutterij ter versterking van het garnizoen van Aardenburg. — Te Vlissingen heerschte eene buitengewone werkzaamheid in alles, wat het krijgswezen en de verdediging der vesting betreft; er waren reeds bevelen gegeven, om de bruggen der buitenforten af te breken, en droegen overigens al de bevolene maatregelen het blijk, dat men zich voorbereidde op het eventueel bezoek van de handlangers der dappere Belgen! — Tot op den 5den was het aan den uitersten zee-hoek van Walcheren nog niets in het gezigt geweest.

Van den 30den. Van Plymouth wordt van den 3 Nov. gemeld, dat door den Nederlandschen consul aldaar, uit hoofde door Engelsche loodsen in het kanaal aan de Nederlanders misleidende berigten worden medegedeeld, de kapiteins van alle Nederlandsche schepen, die door loodsen of visschers gepraaid mogten worden, schriftelijk zullen worden aangemaand, om met den meest mogelijken spoed derzelver reizen voort te zetten, zonder aan eenige andere raadgevingen, die daarmede strijd zouden kunnen zijn, gehoor te geven.

Men verneemt, dat alhier ter stede een brief uit Wezel, gedagteekend eene den 7den, ontvangen is, in welk schrijven het volgende voorkomt:

Dezen nacht is alhier per estafette de tijding gekomen aan den kommandant Monhoud, dat binnen den tijd van drie dagen het 17de regiment, benevens de artillerie en kavallerie alhier over den Rijn gepasseerd moeten zijn en de bovenlandsche regementen alle vóór den 16 dezer over den Rijn moeten zijn; alsmede dat de landweer zich paraat moet houden. De troepen gaan te Keulen, Düsseldorf en Wezel over den Rijn; hier is alles in beweging, om hooi, haver en vleesch aan te nemen. Rogge en haver is op het Malter reeds een halve Pruisische daalder van daag gerezen. Nu geve de goede God, dat de brave Koning der Nederlanden zegevieren moge doch de goede God verloor; alles kan nog ten voordeele uitvallen; de Pruisen zijn vol moed en bijtanden de Pruisen aan de hand van de Pruisen.

Van den 30sten. Men meldt van uit Keulen, van den 8 dezer, dat er sterke bewegingen bij de Pruisische armee plaats hebben. Te Keulen, Düsseldorf en Wezel waren reeds meer dan tachtigduizend man over den Rijn gegaan. Voor Wezel is de brug gedurende twee dagen niet geopend, en misdien de scheepvaart gestremd geweest. In aanzienlijke kringen te Keulen werd eenige dagen vroeger gezegd, dat de Pruisische Regering eene minnelijke schikking tusschen Nederland en België steeds als wenschelijk bleef beschouwen en dat, bijaldien Pruisen mógt besluiten deszelfs krijgsmagt in de Rijnprovinciën te versterken, dat daartuit in Nederland niet moest afzien, dat Pruisen gezind ware onmiddellijk partij te kiezen, maar dat de maatregel alleen ten doel had, een wakend oog op de gebeurtenissen te houden, en dat het Pruisische Gouvernement de eens erkende onzijdigheid van België zoude blijven erkennen.

BREDA den 9 November.

Een aanzienlijk en vermogend ingezetenvan Londen heeft dezer dagen eene oorspronkelijke afbeelding van den luitenant-admiraal Michiel Adriaenszoon de Ruyter herwaarts gezonden, ten geschenke voor Z. M., als een bewijs van zijne hulde aan de nagedachtenis van dien onsterflijken held, en tevens als een blijk van zijnen eerbied voor den grooten en edelmoedigen Koning der Nederlanden, die, even als de Ruyter, zijn geheele leven aan het Vaderland toewijdt, en des noods, gelijk deze, bereid zou zijn voor hetzelfde te sterven.

Een brief uit Londen, van den 29sten II., tot kennisgeving van deze overzending, bevat, onder anderen, de volgende zinsmeden:

De stoomboot, de Batavier naar Rotterdam is overbrengster van een zeer mooi en oorspronkelijk portret van den admiraal de Ruyter, op wien zijn Vaderland zich met zoo veel regt kan beroemen en wiens nagedachtenis bij al zijne nakomelingen behoort dierbaar te zijn.

Ik ben zoodanig getroffen, en het grootmoedig gedrag van uwen waarlijk grooten, goeden en vaderlijken Koning heeft zoo veel indruk op mij gemaakt, dat ik reeds een onuitsprekelijk genoegen gevoel, bij het nederig verzoek aan Zijne Majesteit, van zich wel te willen verwaardigen, om hetzelfde aan te nemen als een plichtschuldig offer van hoogachting en bewondering, die een Brit in eene uitnemende mate gevoelt bij tijdsomstandigheden als deze, wanneer de heldendaden van de Ruyter bestendig voor de ogen van zijne landgenooten behooren te zijn, en de liefde tot hun land bij hen, als zijnde zijn geboorteland, nog meer opgewekt moet worden. Hij streed en stierf voor hetzelfde, en het handhaven van deszelfs eer en glorie is de laatste aanbeveling, door hem, bij zijnen dood, aan zijne landgenooten achtergelaten.

Men ontwaart een aangenaam gevoel, wanneer men regt doet aan de nagedachtenis van goede en brave mannen, — en gij ziet, dat ik, een Engelschman, zelf het verschuldigde offer toebreng aan de heldendaden van uwen de Ruyter.

Het (portret) is sedert lang in mijn vertrek geplaatst geweest, en bij het aanschouwen van hetzelfde kwam mij telkens voor den geest uw zoo goede en brave Monarch, die, ofschoon hij niet weerzin het bloed van zijn volk zou zien stroomen, echter gewillig het zijne zou storten en met hetzelfde doen zamenvloeien, wanneer geregte wraak en behoud van nationale eer en glorie zulks mogten verderen.

DORDRECHT den 7 November.

Van hier worden de afschepingen en afzendingen van allerlei behoeften, ter proviandering van het kasteel van Antwerpen, nog steeds ijverig voortgezet, en daar het meel niet altijd lang genoeg goed te houden is, zoo zijn ook ongemalen granen derwaarts verzonden, met de noodige handmolens daarbij, om het zelve, naar mate der behoefte, te kunnen malen.

Van den 9den. Terwijl het beladen en afzenden van schepen met allerlei krijgs-, mond- en andere behoeften naar het kasteel van Antwerpen hier nog ijverig blijft voortgezet worden, en men daaruit genoeg kan opmaken, dat het Gouvernement geenszins gezind is, om dat gewigtig punt, op bedreigingen, of zelfs al mogt men het vijandelijk aantasten, op te geven; zoo komen ook alle berigten, welke men, hetzij mondeling van degenen, die met gezegde schepen gedurig het kasteel ontvangt, hetzij door brieven van manschappen der bezetting, van gezegd kasteel ontvangt, daarin eenstemmig overeen, dat de bezetting met den grootsten moed beziel en des noods tot de wanhopigste verdediging bereid is. Zoo schreef, onder anderen, in eene gisteren alhier van het kasteel ontvangen brief van zeer versche dagteekening, een artillerie-officier der bezetting: »Wij zijn gezind den vijand af te wachten en ofschoon het zich laat aanzien, dat wij het slagtoffer der staatkunde zullen worden, zoo blijft onze leus: overwinnen of sterven!»

OIRSCHOT den 7 November

Heden is alhier aan het korps Groninger jagers voorgelezen de navolgende ORDER.

Het strékt mij tot één onuitsprekelijk genoegen, aan het korps bekend te mogen maken, dat in de voorgaande week op de zuider begraafplaats te Groningen het monument ontdekt is geworden; dat, ten koste van hetzelfde, ter eere van den zoo roemrijk voor het Vaderland gevallen luit.-kolonel van Valkenburg is opgericht.

Dank hebt gij allen, waardige spitsbroeders! voor uwé zoo guile deelneming, en voor de achting, die gij getoond hebt voor uwen zoo waardigen gesneuvelden chef te koesteren; en wanneer de Voorzienigheid ons eenmaal met eer in Groningen terug zal voeren, dan zullen wij plegtstatig de eerzuil bezoeken, en een' traan wijden aan de gedaachtenis van hem, die u zoo dapper aanvoerde, en zijn bloed veil had voor uwe n roem; en voor het welzijn van het dierbaar Vaderland. — *Lang leve de Koning! lang leve het lieve Vaderland! heil en eer aan het korps vrijwillige Groninger jagers!*

Oirschot den 7 Nov. 1832.

De kommandant van het korps:
Baron VAN BOECOP.

HAARLEM den 9 November.

Uit Vlissingen meldt men, dat de Amerikaansche schepen *the Prudent* en *Woodbury*, beide van New-York naar Antwerpen bestemd, den 6 dezer naar Antwerpen waren opgezeild, doch den volgende dag, wegens bekomen tegenbevel, te Vlissingen waren terug gekomen. — Twee schepen, welke uit de Oostzee, onder Hannersche en Noordsche vlag, den 7den te Vlissingen waren binnen gekomen, waren insgelijks niet opgezeild.

NIJMEGEN den 9 November.

Het gerucht loopt alhier, dat de Pruisische landweer en de krijgs-reserve in de Rijn-provinciën overal opgeroepen zijn, om zich, binnen 24 uren bij hunne korpsen te voegen.

APPINGEDAM den 9 November.

In een openlijke vergadering van het alhier gevestigd departement der maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, werden gisteren avond met vele plegtigheid aan Luitjen Jans Stalman, alhier woonachtig, de eereblijken uitgereikt, welke hem in de algemeene vergadering dier maatschappij, in de maand Augustus II. gehouden, waren toegewezen, voor het edelmoedig redden van eenen man, die in den vorigen winter, zonder deszelfs met veel doodsgevaar aangewende hulp, onder het ijs welligt zoude omgekomen zijn. De tijdelijke voorzitter des departements, mr. J. Potter van Loon, wees, in eene zeer welsprekende redevoering, het standpunt aan, van hetwelk men soortgelijke edelmoedige daden behoort te beschouwen, en den maatstaf, naar welken dezelve behooren afgemeten te worden, en gaf daarna, onder eene zeer doelmatige aanspraak, tevens eene aanbeveling van de nederigheid inhoudende, aan den edelen menschenvriend de eereblijken over. — Daarna bezong de heer T. Raven, H.z., in eene schoone dichterlijke uitboezeming, *de waarde der deugd*. De toon- en zangkunst, door liefhebbers uitgeoefend, verving bij wijlen de sprekers en zette dezer feestelijke plegtigheid niet weinig luister bij. De talrijke en aanzienlijke schare van toehoorders, door het een en ander zichtbaar bewogen, vond daarna eene geschikte gelegenheid, om het overige gedeelte van den avond in gunle en gepaste vrolijkheid door te brengen.

VERVOLGLIJST VAN INGEZONDENE GOEDEREN.

Bij Mevrouw VAN SWINDEREN.

Den 9 Nov. No. 86: 3 jakken, 1 borstrok, 1 lakensche hemdrok, 2 paren wollen kousen, 2 wollen slaapmutsen.

Den 10 Nov. No. 87: van een 5jarig meisje drie bonte mutsjes.

Bij Mevrouw VAN HERWERDEN.

No. 43: f 10.

Sedert de laatste opgave zijn er weder 4 huisgezinnen bedield.

CHOLERA-BERIGTEN.

	Nieuwe Zieken.	Overl.	Herst.	Nog in behandel.
Amsterdam, den 8—10 Nov. . . .	7 . . .	3 . . .	13 . . .	20
„ „ 11 . . .	0 . . .	1 . . .	1 . . .	18
Rotterdam, den 8 en 9 Nov. . . .	2 . . .	2 . . .	2 . . .	4
Leiden, den 6 en 7 Nov. . . .	5 . . .	5 . . .	8 . . .	12
Amersfoort, den 7—9 Nov. . . .	5 . . .	1 . . .	4 . . .	12
„ „ 10 . . .	2 . . .	2 . . .	2 . . .	14
Gouda, den 7 en 8 Nov. . . .	0 . . .	0 . . .	0 . . .	2
Haarlem, den 6—10 Nov. . . .	0 . . .	0 . . .	8 . . .	0
's Hertogenbosch, den 5—8 N. . . .	1 . . .	1 . . .	2 . . .	1
Schiedam, den 8 en 9 Nov. . . .	0 . . .	0 . . .	0 . . .	2
Utrecht, den 7 en 8 Nov. . . .	1 . . .	1 . . .	2 . . .	10
„ „ 9—11 . . .	0 . . .	1 . . .	6 . . .	3
Zwolle, den 5—8 Nov. . . .	0 . . .	0 . . .	2 . . .	0
Sedert het ontstaan der ziekte . . .	112 . . .	46 . . .	66 . . .	0
Leeuwarden, den 5 Nov. . . .	2 . . .	0 . . .	1 . . .	11
„ „ 6 . . .	0 . . .	1 . . .	3 . . .	7
„ „ 7 . . .	1 . . .	1 . . .	1 . . .	6
Sedert het ontstaan der ziekte . . .	62 . . .	31 . . .	25 . . .	6

STAAT DER ZIEKTE IN DE PROVINCIE GRONINGEN.

	Nieuwe Zieken.	Overleden.	Hersteld.	In behandel.
Groningen, v. d. 8—9 Nov. . . .	0 . . .	0 . . .	0 . . .	1
„ „ 9—10 „ . . .	0 . . .	0 . . .	1 . . .	0
Sedert het ontstaan der ziekte . . .	517 . . .	218 . . .	299 . . .	0

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPAASSEERD ZIJN.

Den 30 Oct. F. A. Lammerts, *Vrede en Vrijheid* (Amsterdam), van Riga naar Amsterdam.

Den 31 Oct. B. H. Smit, *Johanna Margaretha* (Pekel-a), van Danzig naar Havre de Grace.

„ „ J. H. Ugen, *Anna Geberdina* (Veendam), van Danzig naar Holland.

„ „ P. E. Boer, *Maria* (Veendam), van Danzig naar Amsterdam.

W I N D.

Den 31 Oct. en den 1 Nov. Z.W. — Den 2den N.W. — Den 3den Z.O.

ELSENEUR den 1 November 1832.

VAN ALLER & Co.

GEWONE OPENLIJKE VERGADERING van het Departement Groningen der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, op Vrijdag, den 16 November 1832, des avonds te 6 uren, in de Concertzaal. — *Redevoering.* — *Bydrage.*

KOMMISSARISSEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTIGEN te Groningen brengen ter kennis van allen, die met zoo veel deelneming hen in hunne heilzame pogingen hebben ondersteund, dat zij gedurende de laatst afgehoopene zes weken 34,711 portien gezonde en krachtige Soep aan hunne verarmde Stadgenooten hebben uitgereikt; dat dezelve met graagte en erkentelijkheid is ontvangen, en dat zij hopen daardoor niet weinig te hebben bijgebracht, om de schamele menigte, gedurende de heerschende ziekte, voor het gevaar van dezelve te behoeden.

Zij danken alle weldekenden, die daartoe, op welke eene wijze ook, hebben bijgedragen, voor hunne welwillendheid en de liefdadige zorg, die zij, wanneer de nood drong, voor hunne minvermogene natuurgenoeten hebben aan den dag gelegd.

GRONINGEN den 7 November 1832.

KOMMISSARISSEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTIGEN te Groningen verwittigen de belanghebbenden, dat de Rekening en Verantwoording van hun verrigte, gedurende den vorigen Winter, van Woensdag, den 14 November 1832, gedurende acht dagen, ter naziening ligt bij H. KUILENBERG, aan de Groote Markt.

Uit naam van Kommissarissen voornoemd: MUNNIKS.

GEACHTTE STADGENOOTEN!

Wanneer zouden de ondergeteekenden, KOMMISSARISSEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTIGEN te Groningen, met meer regt aanspraak kunnen maken op Uwe milddadige medewerking, dan in een jaar, waarin eene zoo verderfelijke heerschende ziekte alom in ons Vaderland hare heillooze gevolgen vertoonst, en vooral de geesl schijnt te zijn van de minvermogene klasse van menschen?

Gij herinnert U, hoe heilzaam het uitreiken van warm voedsel nog onlangs heeft gestrekt tot behoud van velen, en Gij zult dan nu ook wel door ruime bijdragen nogmaals onze inrigting willen ondersteunen, en ons in staat stellen,

